

मराठी

वेदांत

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ४३४वे ७३[३२१]

ग्रंथ नाम गीता.

विषय म. वेदांत.

गीता - ३१ व्या म १४

मराठी

सिद्धेश्वर सतराभ-गीता १५ वा
अध्याय

क-हाड

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसगवानुवाच ॥ उर्ध्वमूल
 मधः ॥ शारवमश्वत्थं प्रादुरव्ययं ॥ छंदोसि यस्य पर्णा
 नियस्तं वेदसवेदवित् ॥ १ ॥ छ उन्नमपुरुषमूक
 जेडुणे त्याहून ॥ ब्रह्मादीते जाण शारवात्याच्या १
 प्रवास्तुपे जो नित्य परि असत्य ॥ जयाते अश्वत्थस्त
 तो मुनी ॥ २ ॥ विश्रान्तिकारक वेदज्ञाची पर्णे ॥ त्या वृ
 क्षाते जाणे जो नर तो ॥ वेदार्थाचा वेत्ता रोसे ते वृ
 क्षा ॥ बोलिले लावच न राम त्याने ॥ ४ ॥ छ छ छ
 अधश्चोर्ध्वं प्रसूतास्तस्य शारवागुण प्रवृत्ता वि
 षयप्रबोधाः ॥ अधश्चमूलान्यनुसंततानि कमनु
 बंधी निमनुष्यकैले ॥ २ ॥ छ छ उन्नमि च यो नी
 फांटे विस्तारिले ॥ गुणी वाटविले सत्वादि की ॥ १ ॥
 विषयपल्लवज्ञाचे वासनामुळे ज्याची ॥ वरखाळी सा
 ची विरूढली ॥ २ ॥ नरलोकी कर्म याचा अनुसारे ॥
 बरिले हे श्रीवरे राम त्याने ॥ छ छ ॥ छ छ छ छ
 ॥ न रूपमस्य हत धोपलभ्यते नांतो न चादिर्न वसं
 प्रतिष्ठा ॥ अश्वत्थमेनं सुविरूढमूळमसंग शस्त्रेण दृ
 ढेन छित्वा ॥ ३ ॥ छ छ हा संसार वृक्ष याचे उत्तरी ती ॥
 रूप आदि स्थिती अवसान ॥ १ ॥ ये लोकी नेणी ते कोणी
 अश्वत्थाया ॥ अति दृढ जया बहु लुके ॥ २ ॥ विचारयु
 क्त जो अहं ममता त्याग ॥ तेणें शस्त्रें सांग छेदूनि
 यां ॥ ३ ॥ मगरूप पाही तो संते वृक्ष बोलिले लावच न

रामस्मरणे ॥ ४॥ छ छ ततः गदासरि मार्गि बंयसि
 नृगताननिवर्तंति मूयः ॥ तमेव वाद्यं पुरुषं प्रपद्ये
 यः प्रवृत्तिः प्रसूतापुराणी ॥ ४॥ छ छ छ
 मगस्यन्वेन्मूकते पद शोधये ॥ पुनः न फिरवेजे येगे
 ल्या ॥ १॥ तो चीआघ पुरुष त्यासी जाई न शरण ॥ अ
 नादि ज्यापास्तुन विस्तारिली ॥ २॥ संसार प्रवृत्ती धा
 नि श्वये रोसे ॥ बोलीले जगदीश्वर रामस्मरणे ॥ १॥ छ छ छ
 निर्मनि मोहा ॥ जित संग दोषा अध्यात्मनित्या विनि
 वृत्त कामाः ॥ द्वंद्वे विमुक्ताः सुख दुःख संक्षेपं गच्छंति
 समूहाः पदमव्ययं तत् ॥ ५॥ छ छ छ
 अहंकार मोहा लेत जयाचे ॥ सर्वकाम ज्याचे दूर जा
 ले ॥ १॥ विषई संग दोष हा जिही जीकी ॥ आत्मशा
 नि जा लावण निजा ॥ २॥ सुख दुःख हेतु शीतोष्णा
 दि इही ॥ द्वंद्वे मुक्त नाही अज्ञान ज्या ॥ ३॥ तें पद
 अविनाशिन यातें पावती ॥ हें बोल्हू मश्रिपिती सुद ॥
 येथें ॥ ४॥ बदाच्या प्राप्ताचे साधन कार्य सी ॥ मग सां
 गेरूपा सी रामस्मरणे ॥ ५॥ छ छ छ छ छ छ छ
 नत न्दासयते सूर्ये निश शां कोन पावकः ॥ य इत्या
 न निवर्तंति तत्स्थान परं मम ॥ ६॥ छ छ छ छ
 सूर्य चंद्र अग्नी यात्रा जो प्रकाश ॥ न प्रकाश विज्या
 म प्रकाश ॥ १॥ जातें पडनी या पुनः फिरणे नाही
 ॥ श्रेष्ठ रूप ही तें नित्य ॥ २॥ आता संसार हा के

साया जीवास ॥ तें सांगे जगदीश राम ल्हणे ॥ ३ ॥ ६ ॥
मर्मैवांशो जीव लोके जीव भूतः सनातनः ॥ मनः
ब्रह्म नींद्रयाणि प्रकृति स्थाने कर्षति ॥ ७ ॥ ७ ७ ७
निस अ विधेंत जीव प्रति बिंब ला ॥ अंश सा
मास ला मासा विजो ॥ १ ॥ अविद्ये व्या कायें ति
दात्म्य अध्यासे ॥ जीवा ५ सी होत से हा संसार ॥ २
पंचज्ञानें दिवें प्रकृती तें लीन ॥ सहावे तें मन तया
लांगी ॥ ३ ॥ आकर्षी तो संसारी या फोगा सांठी ॥ रो
सें जग जे ठीव दुनी आतां ॥ ४ ॥ किमर्थ आकर्षी
तया चे कारण ॥ सांगे नारायण राम ल्हणे ॥ ५ ॥ ७ ७
शरीरें यद्वा प्रीति यद्वा दुःख कामतीश्वरः ॥ गृ
हीतें तानि संयाति वायु गंधानि वा शयात् ॥
॥ ८ ॥ ७ ७ ज्या देहातून निनीधे सर्वा चार्दश्व
र ॥ जें पावे शरीर जयीत यी ॥ १ ॥ पूर्व ज्या देहा
तून साहीधें उनीयां ॥ जात से दुजीया देहा से
सा ॥ २ ॥ वायु पुण्यापासून निधें उनीयां गंध ॥
हे बोले गोविंद राम ल्हणे ॥ ७ ७ ७ ७ ७
श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शं च रसनं घ्राणमेव च
॥ अपि धाय मंत्राहं विषयानुपसेवते ॥ ९
॥ ७ ७ ७ ७ ७ मग श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शं च रसनं घ्राणमेव च

(4)

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्री ॥ ज्ञानेन्द्रिये जाण ॥
व आणी ॥ १ ॥ मनयाते जीवहा आश्रयुनीयां
॥ १ ॥ दी विषया मो गीतसे ॥ २ ॥ हे सर्वान
कळे तथा वे कारण ॥ सांगे आतां कृष्णरा
मस्त्रिणि ॥ ३ ॥ २ ॥ ४ ॥ ५ ॥ उत्कामं तं स्थि
तं वापि पुं जानं वा गुणान्वितं ॥ विमूढाया
मुपश्रयंति पदं ति ज्ञानवस्तुषः ॥ १० ॥ ६
देहात् न निविद्यतो देही वस्तुते ॥ विषय
मो गीते इन्द्रिया ये ॥ १ ॥ योगे याते ट जनन
पाहाती ॥ विवेकी पहाती ज्ञान दृष्टी ॥ २ ॥ वि
वेकी यात ही कोणी न पाहाती ॥ हे बाले श्री
तीरामे स्त्रिणि ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ यतं तो योगिन श्वेनं
पश्यं त्यात्मन्यवस्थितं ॥ यतं तो व्यक्तात्मा
नो नेनं पश्यं त्यचेतसः ॥ ११ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥
यत्नशील योगी देही जोरा लोही ॥ तया आ
त्मया लापा हाती कोणी ॥ १ ॥ यत्नशील हे न
मन ज्या येन स्वाधीन ॥ नद बुद्धि ज्ञान या न
पा हाती ॥ २ ॥ बोली ले रूप ते पुनः विवस्त्रुन ॥ ॥

(5)

॥ पंचदश अध्याय संति ॥

॥ सर्वा विप्रतिष्ठासी च असे कछुवाली लावचन ॥
॥ अध्यायांती ॥ १ ॥ ने आपुले मख अर्जुने जा ॥
॥ पावे ॥ हपे ने सांगा वेपरि सासि ॥ २ ॥ तंता ॥
॥ न प्रपंच समूह हा जाण ॥ दूर जा ला विणठ ॥
॥ से नाचि ॥ ३ ॥ सपुनो प्रपंच छे हा चे साधन ॥ ॥
॥ पार्थी सांगे कछुवाली येथे ॥ ४ ॥ नेथु निपंच ॥
॥ दश अध्याय तया भाववर्णु सा चाराम ह्येणे ॥

सांगेनारायणरामह्मणे ॥ ३॥ छ ११ छ छ
 यदादित्यगतं तेजो जगन्द्वासयते खिलं ॥
 यच्चंद्रमसि यच्चाग्नेोतनेजो विस्त्रिमामकं
 ॥ १२ ॥ छ ॥ सूर्याचे ठाई विद्यमान तेज ॥
 भासवीत सेजे सकळ जगा ॥ १ ॥ चंद्राचे ठा
 ई जे अग्नीचे ठाई जे ॥ तुं जाणतें तेज माझे
 ते सें ॥ २ ॥ सर्वही सामर्थ्य माझे रो से कणा ॥
 बोळतो वचन रामह्मणे ॥ ३ ॥ १२ छ छ छ
 गामाविष्यन्वभूतानि धारयाम्यहमोजसा
 ॥ पुण्यामिषोषधीः सर्वा सोमो भूत्वा रसात्म
 कः ॥ १३ ॥ छ सुमामजिप्रवेष्टु नी सर्वभूत
 तें ॥ सामर्थ्य धरीत सें मिच ॥ १ ॥ जलरूपि चंद्र
 होउनी यामी तो ॥ ओषधी पोषी तो सकही ॥
 २ ॥ आता अंतर्यामी मिसर्वाचे रो सें ॥ बोळिलें
 जगदीश रामह्मणे ॥ ३ ॥ छ १३ ॥ छ छ छ
 अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ॥
 प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नंचतुर्विधं ॥
 १४ ॥ छ ॥ प्राणियाच्या देही प्रवेष्टुनि ॥ होउ
 ओत

नीया अग्नी पंचमी ॥ १॥ प्राण अपाना वास
 योगेंकरुन ॥ साक्षियेले अन्न चतुर्विध ॥ २॥
 लेह पेय खाद्य चोष्य हे चवन ॥ ॥ वदलानाराय
 णारामत्तणे ॥ ३॥ १४ ॥ ॥ ५ ॥ सर्वस्य चाह ह
 दिसंनिविष्टो मत्तः स्मृतिज्ञानिमयो हनन् ॥ वे
 दैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो वेदान्तकृद्वैदविदेव वा
 हं ॥ १५ ॥ ५ ॥ अंतर्यामि रूपेण सर्वा वेद दृ
 राही जेमि पाही मजपासूनी ॥ १॥ ज्ञान अज्ञा
 न हे स्मृति विस्मरण होता नीहि जाण सर्व देही
 ॥ २॥ ज्ञेय मत्तिये कत्रे दांत वाकर्ता ॥ वेदांत
 वेत्ता गुरु मी सर्व ॥ ३॥ उपसंहार स्तुती अपु ले
 ष्ट रूप ॥ सांगतो विदू परामत्तणे ॥ ४॥ १५ ॥ ५ ॥
 द्वा विमो पुरुषो लोके क्षरश्चाक्षर एव च ॥ क्ष
 रः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर उच्यते ॥ १६ ॥
 तिनमा शिरूपे त्यांत लोकि दोन ॥ क्षर अक्ष
 र जाण पुरुष हे ॥ १॥ जड सकळ भूतें त्याचे नाव
 क्षर ॥ कूटस्थ अक्षर बोलीयेला ॥ २॥ जडांत
 जिबुद्धि तीत प्रतिबिंबित ॥ जडासी साक्षित क्ष
 र तो चरि ॥ ३॥ साक्षी सर्व देही व्यापुनी ॥ हे

अक्षरतया लोनाव होय ॥ ४ ॥ अलोकीकृतिसा
 रें आता रूप आपुले ॥ ते सांगे घननीकरा म
 णे ॥ ५ ॥ १६ ॥ ५ ५ उत्तमः पुरुष स्त्वन्यः पर
 मात्मेत्युदाहृतः ॥ यो लोकत्रयमाविश्यावि
 मर्त्यं व्यय ईश्वरः ॥ १७ ॥ ५ ५ ५
 उत्तमपुरुषादोह निआन ॥ परमात्मा जा
 नावज्यासी ॥ १८ ॥ लोकत्रयि प्रवेशुनि निर्विका
 र ॥ पाकी तो ईश्वर तया ते जो ॥ १९ ॥ आता पुरु
 षोत्तम या शब्दाचा अर्थ ॥ सागतो समर्थ राम
 त्मणे ॥ २० ॥ १७ ॥ ५ ॥ यस्मात्क्षरमतीतो ह म
 क्षरादपि चोत्तमः ॥ अतोमि लोके वेदे च प्रथि
 तः पुरुषोत्तमः ॥ १८ ॥ ५ ५ जडा अति क्रमु
 नीराहि लो ज्यास्तव ॥ अक्षरादु निदेव उत्तम
 मी ॥ १९ ॥ अणु निमि लोकी वेदी पुरुषोत्तम ॥
 विख्यात तया नामे असे पार्थ ॥ २० ॥ बोलीलें वि
 वेक ज्ञान त्याचे फळ ॥ ते सांगे घननीकरा म
 णे ॥ २१ ॥ ५ ५ ॥ १८ ॥ ५ यो मामेव संमूढो
 जानाति पुरुषोत्तमं ॥ स सर्वविन्दु निमो
 र्वक्तावेन भार ॥ १९ ॥ ५ ५ ५ ५

बोलीलीयारीतीपुरबोत्तमाभाते॥नरमोहरहित
 जाणतोजोगीशानेसर्वनेकैराजलाभजते॥म
 गसर्वज्ञतोनिश्चयेसी॥२॥सांगीतलाअर्थ
 लाचाउपसंहार॥करीतोश्रीवररामस्त्रणे॥
 ३॥१५॥छछ॥इतिगुह्यतमंशास्त्रमि
 दमुक्तंमयानघ॥एतदुध्याबुद्धिमास्याकृतक
 त्यश्चभारत॥२०॥छ॥असंतरहस्यसंक्षेपे
 करून॥बोलीयेलेजाणशास्त्रहे॥१॥या
 तेजाणुनीयाज्ञानवंतहोय॥नरकतकत्यतेसे
 जाण॥२॥अनघयाशब्देयेथेनूअधिकारी॥
 तेसेबोलीलेहरीतात्पर्याने॥३॥सककशास्त्रा
 चेरहस्यपार्थसी॥वदजाहूकेशीरामस्त्र
 णे॥४॥॥२०॥छछछहरिहिॐ॥तत्सदि
 तिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायां
 योगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेपुरबोत्तमयो
 गेनामपंचदशोऽध्यायः॥१५॥छ॥छ
 श्रीकृष्णार्जुनसंवादाचार्यसंवाद॥हेउपनिषदगीता
 शास्त्र॥१॥योगशास्त्रिब्रह्मविद्याजेबोलीली॥तेआ
 सीमीउलीभगवद्गीता॥२॥उक्तयोत्तमयोगेनामअ
 ध्यातीना॥जाहूलापूर्जसाचापंधरावा॥३॥गुरुकृपे
 त्याचेवर्णिलेभ्यागुंज॥सिधेश्वराभजरामस्त्रणे॥४॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com